

[Weikop.]

tilfredsstillende. Det synes jeg også selve formen er, men indholdet og lovteksten, stadig væk for folkeskolen i København, synes jeg ærlig talt er til mådelig. (*Afbrydelse*). Ja, det synes jeg.

Må jeg nu først spørge: hvad ligger der i ordet „behandle“, og hvad ligger der i ordet „forelægge“, således som det er angivet i nogle af disse paragraffer? Man kan efter min mening behandle et forslag og træffe en afgørelse. Man kan forelægge et forslag til udtalelse eller til afgørelse, men i de tilfælde, hvor ordene „behandle“ og „forelægge“ er benyttet her i lovteksten, skal der hverken træffes afgørelse eller gives nogen udtalelse, og hvad betyder så disse ord? Det må da være åbenbart, at man ikke kan skrive nogle ord i en lov uden at vide, hvad de betyder. Det skal jeg komme tilbage til om lidt.

I § 45, stk. 1, står der, at

„Skoledirektionen fører tilsyn med, at de for skolevæsenet gældende bestemmelser overholdes, og at påbudte foranstaltninger iværksættes.“

I stk. 2 i samme paragraf står der, at

„Den udarbejder forslag til skoleplan og undervisningsplan og ændringer i disse til stadfæstelse af kommunalbestyrelsen, jfr. § 43, stk. 2.“

Disse 2 stykker i § 45 er en gentagelse af § 43, stk. 2, hvor der står, at den — det er kommunalbestyrelsen — stadfæster kommunens skoleplan og undervisningsplan, til hvilke forslag udarbejdes af skoledirektionen. Og i § 44, stk. 1, står der, at overledelsen af og overtilsynet med Københavns kommunes skolevæsen påhviler en skoledirektion på 10 medlemmer.

Det er mig egentlig ret ubegribeligt, at man i en lovtekst gentager det samme i flere paragraffer, og derfor må jeg mene, at stk. 1 og 2 i § 45 er komplet overflødige.

I § 45, stk. 4, står der:

„Den“ — det vil sige skoledirektionen — „behandler planer vedrørende opførelse og ombygning af skolebygninger.“

Behandler planer vedrørende opførelse og ombygning af skolebygninger. Her er det jeg spørger: hvad betyder „behandler“, og hvorfor har den højtærede minister egentlig følt sig foranlediget til at sætte

denne bestemmelse ind? Er det nu, fordi den højtærede minister mener, at kommunalbestyrelsen, der har det økonomiske ansvar — det er man jo helt enig om — for disse forhold og skal tage stilling til dem, ikke behandler sådanne sager tilstrækkelig grundigt? Hvis den højtærede minister tror dette, så vil jeg kort oplyse den højtærede minister om, hvordan selv praktisk talt den mindste lille ombygningssag behandles i København:

1) En arkitekt anmodes om udarbejdelse af et skitseprojekt.

2) Skitseprojektet forelægges skoleoverlæge og vedkommende faginspektør.

3) Skitseprojektet forelægges vedkommende skoles inspektør, lærerråd og skole-nævn.

4) Skitseprojektet forelægges stadslægen.

5) Skitseprojektet indsendes til magistraten.

6) Skitseprojektet behandles af magistraten.

7) Magistraten indhenter overborgmesterens tilslutning til projektets forelæggelse for kommunalbestyrelsen.

8) Projektet forelægges den samlede magistrat.

9) Magistraten forelægger projektet for borgerrepræsentationen.

10) Projektet kommer til første behandling i et borgerrepræsentationsmøde.

11) Enten går projektet til anden behandling i et nyt møde, eller også sendes det til skoleudvalget.

12) Skoleudvalget afgiver betænkning over projektet, som kommer til behandling i et nyt møde i borgerrepræsentationen.

13) Borgerrepræsentationen meddeler magistraten sin beslutning i sagen.

14) Magistraten meddeler skoledirektøren, at bevilling til projektets udførelse er givet.

15) Overborgmesteren indhenter indenrigsministeriets tilladelse til kapitalbevillingens afholdelse.

16) Indenrigsministeren meddeler tilladelsen til overborgmesteren.

17) Overborgmesteren underretter magistraten — i dette tilfælde 1. afdeling — om, at tilladelsen er givet.

18) Magistraten underretter skoledirektøren herom.

Det er gangen. Mig forekommer det, at